

שולל ויכרתו מפיהם אכל קדשם, ויכריחו את אבותיהם שישבו בתשובה שלמה^{אברהם והחכמתו}, זהה «והשיב לב אבות על בניים» (סוף מלאכי). על ידי הבנים ישובו האבות (עיין רש"י שם). ואנו מוכאים שהדור הצעיר שלנו הוא יהיה אותו הדור שיתגער מעפרו ויעבור חלוץ לשמרות התורה ולתשובה שלמה.

פרק ה

פנימיות ישראל – תמיד קדש קדשים לד'

גאולת ישראל תחנן לבוא באפניהם שונים, האחד מצד צדקתו ישראל שהם זוכים בזוה לנגאולה, והשני מצד ملي רשות הגויים, והשלישי הוא מצד שניהם כאחד, והגאולה לעתיד לבוא תהיה באופן השלישי, יתגלה שכל העונות והכשלונות של ישראל באו אך ורק מצד גודל החופש והבקوش אחרי ד', שמתוך שהם יודעים שכל חייהם אינם אלא חי התייחדות עם המלך במסבו ובינם מוצאים שום אושר אחר זולתי בזוה, ולכן מבליגים הם על כל יגון ונוגה להם לקבל כל היסורים שבעולם ובלבך להתייחד עם הקב"ה ובוחלים הם בכל שכר, גם עולם זהה וגם עולם הבא אינם שווים בשבילים. «מי לי בשמיים עומך לא חפצתי בארץ» (תהלים עג), ומתווך זה הם מבקשים את ד' ומחפשים אנה ואנה איה מקום כבודה, ודוקא מתווך החפש הזה הם טוענים לפעמים בדרכים שונות, תרים פה ושם, למעלה ולמטה, וזיש מאשר אינם מוצאים את מבקשם אומרים «ניזיל וננהני מעלמא הדין», אבל כל זה בא מתוך הדרישת את ד' ועוזו.

ומאחר שכל העותים שבישראל, באים מצד הדרישת שדורשים את ד', הרי מצדיו יתברך אין על ישראל שום פגם וחטא כלל, שכן הכל בא להם מצד הנהירה המוחלטת להיות מתייחדים עמו, ואם אמנים מתווך זה מתלככים הם בכלכלי המבואות האפלים שתוצאות

שמה, הרי הלבול הזה אינו מצד החוק העליזן, שכן שמה גלי וידוע עמוק עירוגתם של ישראל ומצד זה עדין הם בצדקתם, ואין זה סתייה ללבולים החזוניים שאמנם צריכים לרוחץ אותם. גם יתרון שתהית הרחיצה על ידי ענשיהם קשים ומריים, שככל זה רק מצד החזונות, אבל מצד הפנימיות של ישראל הם תמיד קדש קדשים לד', «קדש ישראל לד' ראשית תבואה».

[1]

וכאשר יתגלה לעתיד צדקת ישראל, ויחד עם זה תתמלא רשות הגויים במלואה, אז תבוטל הטומאה מן הארץ ומילא יתנוצץ הדר הקדש של ישראל בכל מלא זhero, ופתאום יבוא אל היכל האדון אשר אתם מבקשים, שיתגלה לעין כל שכל נפילתם של ישראל לא הייתה אלא מפני שהיו מבקשים את ד', וימלא כבודו את כל הארץ.

[2]